

Pol. 8/9-99

råder i USA, og fordi dets propper »kan genbruges«, men Zech erkender dog, at de i modsætning til naturlige propper ikke er biologisk nedbrydelige.

Tilpropning

Striden drejer sig først og fremmest om »fordærvelse« eller »tilpropning«. Problemet er, at et kemikalie, der findes ude i naturen og kaldes 2-4-6 Trikloranisol, TCA – det findes hovedsageligt i korken nærmest ved træets bund – kan trænge fra korken ind i vinen og gøre den mugen.

Supermarkederne og de store australske vingårde som for eksempel Penfolds hævder, at mellem 8 og 40 procent af alle vine bliver ødelagt af dårlige korkpropper, og at de og forbrugerne er trætte af at lide »uacceptable« tab. Korkindustrien indrømmer, at der er nogen, der sælger ubrugelige korkpropper, men siger samtidig, at problemet er gjort meget større, end det egentlig er, og at problemet har lige så meget at gøre med dårlige arbejdsmetoder på vingårdene.

Deres egne tal antyder, at kun 1 procent eller færre flasker bliver »korket«, og de forsøger at afhjælpe dette ved at højne skrælningen og opbevaringen og endda bruge ozon for at »rense« korken. En fuldstændig uvidenskabelig opinionsundersøgelse blandt nogle af avisen The Guardians ældre vindrikkere viser, at stort set ingen har åbnet en flaske dårlig vin i de sidste par år. Og vinindustrien selv fik faktisk for nylig røde ører. Ved en prøvemagning kunne de fleste af »vineksperterne« ikke smage sig frem til den vin, der med fuldt overlæg var blevet »proppet« med kork, der var tilført kemikalier.

Men det egentlige problem for korken lader til at være, at den er naturlig, og at det er nemmere for supermarkederne at skyde skylden på korken i stedet for på vinen eller forbrugernes smageløg. Korken har »alle ulemperne ved at være en levende ting med kanaler, sprækker og huller, og som derfor varierer i kvalitet«, siger en syd-afrikansk vinproducent. Det er det modsatte af, hvad supermarkederne og de store vinproducenter ønsker, efterhånden som vin er blevet en masseforbrugsvare.

Ude på korgårdene har det været et elendigt år. Der har været streng tørke for fjerde år i træk, korken har været vanskelig at skrælle, og selv om priserne er gode, har produktionen ikke været særlig stor, og der er kun få agern at omplante. Kun få af landmændene har hørt om plastikpropperne, endelige set en, men under Fløjtræet, under turisternes og sigøjnernes efterladte affald, springer en ting i øjnene. En plastiksko. »Ja«, siger Reynolds, korgegens ejer. »Det er den vej, det går«.

Rapport fra Quintaen.

Gita, og nr. 121, og Inge nr. 128, er netop nu på ferie på Quintaen, og den 15.9. kunne de fortælle følgende:

Der er tørke i Alentejo, det har ikke regnet siden marts, og der er forfærdeligt tørt på hele Quintaen. Traktoren er fortsat til reparation, da reparatøren i Boa Vista endnu mangler en sidste »dums« for at gøre den køreklar.

Centralvarmen er installeret i såvel Mesinha, Hovedhus og Porcos, og murerne er færdige med at reparere efter centralvarmeinstallationen.

Der er kommet 3 nye døre i Mesinha, 1 ny dør i Langhuset og 2 nye døre og 3 vinduer i Casa Portuguesa. Murerne er færdige med at pudse derefter, de mangler blot at udføre nogle småreparationer i Hovedhuset, bad og køkken, og reparere en væg i Mesinha mellem det ene soveværelse og bad.

Der er allerede foretaget en del malerarbejde på nye døre og vinduer, og enhver der kommer til Portugal må gerne gå videre med arbejdet, således at alle vinduer til sidst har fået to gange Bondex og to gange hvid maling, og to gange blå, kanter, og dørene har fået to gange Bondex og to gange blå maling.

Faktisk burde alt malerarbejde være færdiggjort v. årsskiftet for at beskytte mod blæst og regn.

Leonel ved, hvor langt de sidste er kommet med malerarbejdet.

Alle el-installationer er gennemgået og forbedret/fornyet.

Vaskemaskinen fungerer.

(Et godt program: 30 grader, B)

Alt indkøbt inventar, lamper, kommoder, træpersi- enner, reoler, knagerækker m.v. skulle nu være stillet op, skruet op og hængt op. Alle husene er, af Leonel's kone, er blevet grundigt rengjort efter blikkenslagere og murere. Der skulle ifølge det oplyste være blevet helt fint dernede.

Gita og Inge glæder sig over udekøkkenet ved Hovedhus.

Birgitte nr. 79.

En større trussel mod træet er dog

te, der »tradi- get af e briti- ller på rvator, narke- verba- g kor- og beg- stiatik- ker i hovedet på hinanden om, hvor meget forbrugerne kan lide eller ikke lide deres produkter, hvor gode konkurrenterne er til at forhindre udsivning (kork ånder, plastik stopper) og om fordele og ulemper for miljøet. Supreme Cork hævder, at firmaet er »miljøvenligt«, fordi dets hovedkvarter lig- øer i et af de grønne om-

EN SANDFÆRDIG HISTORIE OG SÅ

"DE ÆREDE GÆSTER" - Et dansk ægtepars uanmeldte besøg på qui ntaen i foråret har givet stof til eftertanke.

Ægteparret var meget interesseret i en rundvisning og fik naturligvis en sådan. Undervejs fortalte manden at det ikke var første gang han foretog en besigtigelse af herlighederne. For en del år siden havde han og hustruen ligeledes været på quintaen, men havde dengang ikke fundet det udbydende tilstrækkeligt attraktivt, til en indmeldelse kunne komme på tale. Men nu så det jo virkelig ud til at blive endog meget tiltalende, hvorfor han endnu engang ville overveje sit medlemsskab. I juni måned fik undertegnede en henvendelse fra førnævnte ægtepar, der meget gerne så at vi udstedte et gæstepas til et 3 ugers ophold, så de endnu engang kunne gå faciliteterne nærmere efter i sømmene.

Som i nok allerede har gættet fik ægteparret et meget bestemt nej fra Adm.Gr., der ligeledes oplyste om at et medlemskab ej heller kunne komme på tale - hverken nu eller senere.

Konklusion: Vi kan under ingen omstændigheder optage nye medlemmer, der kun afventer at foreningens medlemmer skal financiere forbedringerne.

STOF TIL EFTERTANKE

I de senere år er der blevet investeret i bygninger og vedligeholdelse, og der bliver som bekendt i år investeret et større beløb på quintaen. Disse tiltag er og bliver reelt finansieret af de nuværende medlemmer, idet der i foreningens regnskaber og budgetter er taget højde for de, med byggeriet, forbundne omkostninger i årene fremover.

Hermed så langt.

Med baggrund i min lille sandfærdige historie, må det være rimeligt at stille sig spørgsmålet: Skal kommende medlemmer af foreningen have adgang på uændrede vilkår?

Foreningen har hidtil fundet det rimeligt, at nye medlemmer skal erlægge et beløb på 23.400 kr., fordelt med lån til foreningen stort 16.000 kr. samt et indskud på 7.400. Fordelingen af de 23.400 kroner på henholdsvis lån og indskud giver ikke nogen reel afspejling af foreningens status i dag.

Kunne man derfor tænke sig fremover, at indbygge en automatisk reguleringsfaktor, der på den ene side ville styrke foreningen økonomisk og på den anden klarere afspejle prisen på det man "køber" - Kald det en slags kursværdi.

NOGLE SMÅ REGNESTYKKER

A) DAGENS FAKTA:

Ejendommen købt opr. for o.	1.100.000
Forbedringer 97/98	22.000
Maskiner 97/98	8.000
	30.000
Byggeri 1999	300.000
- 2000	50.000
Ialt forbedringer	380.000 eller 34,5% af købesummen.

B) MULIGHED:

Vi fastholder ydelsen for medlemsskab med	23.400
Indskud reguleres med 34,5% til	9.950
Lån til foreningen hermed .	13.450
	23.400

FORDELE: 1) Den umiddelbare drift og likviditet i foreningen øges med kr. 2.250 (anvendelse=flere)
2) Gælden til medlemmer formindskes med tilsvarende beløb i forhold til egenkapitalen.
3) Nuværende medlemmer får inddirekte kompensation for deres medvirken til foreningens nuværende status.

ULEMPER: 1) Medlemslånet kan over langt sigt komme ned i nærheden af 0 kr. Her kan dogtænkes vedtaget en nedre grænse. (Eet års kontingent?).
2) Der skal ved hvert årsregnskab udregnes ny "kursværdi" på baggrund af årets invensteringstilvækst.

C) MULIGHED:

Vi fastholder lånet stort ...	16.000
-men regulerer indskuddet med 34,5% til	9.950
Nyt medlemsskab herefter ...	25.950

FORDELE: Som pkt. B) fordel 1).

ULEMPER: 1) Som pkt. B) ulempe 2)
2) Ydelsen kan på sigt blive så stor, at det måske bliver vanskeligt at få tilgang af nye medlemmer hvis/når det er ønskeligt for foreningen.

GENERELT kan man sige at den årlige regulering fremover, ikke vil medføre en større procentvis stigning, da det jo ikke er hver dag der investeres beløb i størrelsesforholdet 3-400.000 kr. Hvis det f.eks. eet år investeres for 10.000 kr., vil det medføre en stigning på 1%.

KONKLUSION: NYE MEDLEMMER KOMMER IKKE "GRATIS" TIL HERLIGHEDERNE - OG GAMLE MEDLEMMER FÅR LIDT KOMPENSATION FOR DERES FREMSYNETHED.

PS! Jeg skal venligst gøre opmærksom på, at dette indlæg ikke har været forelagt Adm.Gr., men helt og aldeles er private betragtninger. NR. 126/MOGENS W. 12.09.99.

Arkitekten bag det nøje planlagte kup var den unge, venstreorienterede major, Otelo Saraiva de Carvalho. Og 25. april 1974 slog han til. Senere måtte han se revolutionen løbe af sporet og sin drøm forsvinde.
- Foto: Ernst Nielsen

Soldatens store idé

INTERVIEW. Otelo Saraiva de Carvalho var revolutionshelten. Som officer var det ham, der forberedte militæraktionen som væltede diktaturet i Portugal. Senere blev han selv fængslet som terrorist. Men i dag siger han: »Både forberedelse og udførelse ville jeg foretage på nøjagtig samme måde«.

Af Jørn Ruby, Portugal

»Hvis der er én ting, jeg fortryder, så er det, at jeg stolede for meget på folket og dets kraft til at ændre historien«.

Ellers klappede alt for den unge officer for 25 år siden.

Otelo Saraiva de Carvalho er en lille, adræt mand. Håret er blevet tyndere, men de grå bølger er de samme, som dengang han tonede frem på alverdens tv-skærme og avisforsider som Mr. Nice Guy. Revolutionshelten, der væltede tyrannen uden at løse ét skud. Siden falmende billedet, han blev arresteret, dømt og fængslet som terrorist.

Nu er han forretningsmand. Kropsbygningen er tæt. Den udstråler en stålfejders energi. Øjnene er lyslevende og hænderne opfører

et pantomimespil. De understreger, modellerer, pointerer ordene. På spørgsmålet, om han fortryder noget af det, han satte i gang, svarer han hurtigt:

»Jeg ville gøre nøjagtig som dengang: Det var mig, der forberedte den militære aktion, og jeg ledte den selv. Både forberedelse og udførelse ville jeg foretage på nøjagtig samme måde. Når det er sagt, vil jeg indrømme, at jeg i perioden efter revolutionen begik fejl. To alvorlige: For det første overvurderede jeg folkets styrke og enhed. For det andet overvurderede jeg de væbnede styrkers evne til at ændre samfundet. Den model, jeg havde i hovedet, kunne kun gennemføres med en hær og et folk, der var enigt. 25. april 1974 havde vi ét mål: at vælte det fascistiske styre. Under processen, der fulgte, og hvor jeg lærte

arbejderklassen at kæmpe, begyndte jeg at tro på, at det kunne lade sig gøre at gå videre og skabe et andet samfund«.

Bogen

Ideen til revolutionen kom uventet fra konservativ side. Det var general Antonio de Spínolas bog Portugal og Fremtiden fra 1973, der skulle blive den tændsats, der udløste bomben under det fascistiske diktatur. Bogen sendte chokbølger gennem det politiske establishment i Lissabon. Spínolas argumenter havde vægt, ikke alene fordi han var den første fremtrædende kritiker inden for systemet, men fordi han drog sine konklusioner fra egne erfaringer under krigen i Afrika. I bogen kritiserede han kolonikrigen, som drænedes statsbudgettet, og han anviste et de-

taljeret program til at få Portugal på fode igen.

Bogen blev en bibel for en række yngre kaptajner i hæren. I første omgang var det professionelle klagepunkter, officererne samlede om: lange udstationeringer under primitive vilkår og dårlig løn. De var også foruroligede over deres forældede militære udrustning, der ofte kom til kort over for de moderne sovjetiske og kinesiske våben, som de afrikanske oprørere brugte. Årsagen var, at USA og NATO-landene havde indført våbenembargo mod Portugal på grund af kolonikrigene. Snart fandt kaptajnerne ud af, at også officerer i flåden og luftvåbnet delte deres utilfredshed og de begyndte at organisere De væbnede Styrkers Bevægelse, Movimento das Forças Armadas, MFA, som i november 1973 havde udfaldet sig

til en betydelig oprørsgruppe.

Sværdet

I marts 1974 udeblev general Spínola og chefen for generalstaben, general Francisco de Costa Gomes, fra en offentlig ceremoni, der skulle bekræfte regeringens fortsatte hårde linie over for oprørsbevægelserne i Angola og Mocambique. De blev omgående fyret af Caetano, der havde afløst Salazar i 1968. Et spontant kupforsøg blev afværget af regeringstropper, men fem uger senere, 25. april 1974, slog MFA til. Arkitekten bag det nøje planlagte kup var den unge, venstreorienterede major, Oteló Saraiva de Carvalho.

Til tonerne af *Grandola, vila morena* rullede kampvognene ud af kasernerne og styrede mod Lissabon. Kuppet blev gennemført på få timer og praktisk taget uden blodsudgydelser. Caetano og andre højtstående medlemmer af regeringen blev arresteret, kørt i kampvogne til lufthavnen og tvunget i eksil. Militæret havde kontrol over alle vigtige institutioner og installationer i landet. Kort efter blev general Spínola indsat som ny stats- og regeringschef.

Selv betragtede Spínola operationen som et simpelt militærkup, der skulle reorganisere den politiske struktur med ham selv som leder. En fornyelse, som han kaldte det. Men allerede få dage efter viste det sig, at kuppet havde udløst fundamental utilfredshed i befolkningen. Nu krævede de forandringer. Titusinder strømmede ud på gaderne for at fejre fascisternes nederlag og hylde soldaterne ved at plante blomster i deres geværløb. Nellikerevolutionen var født.

Spillet

Diktaturets magtapparat, det hemmelige politi PIDE, censuren, den republikanske garde, blev opløst og arbejdet begyndte at overtage forretninger fra ejerne, lave funktionærer overtog hospitaler fra læger og administratører og arbejdere besatte fabrikker og regeringskontorer. Spillet om den politiske magt var i gang.

Allerede fra revolutionens første dage var de politiske partier på venstrefløjens aktive. I årevis havde de arbejdet under jorden. På universiteterne, på fabrikker og blandt landarbejderne på de store godser. Nu dukkede de frem og organiserede demonstrationer, publicerede aviser og

delte løbesedler ud. To nøglefigurer fra den mangeårige modstand mod Salazar/Caetano-diktaturet blev modtaget som folkehelte, da de vendte hjem til Portugal fra eksil få dage efter 25. april: kommunistlederen Álvaro Cunhal og lederen af Socialistpartiet, Mario Soares.

Hvem der *de facto* styrede landet i de første måneder efter diktaturets fald, står stadig uklart. Men så meget står fast: General Spínola blev den første overgangspræsident i maj 1974, og han nåede at udpege de første seks provisoriske regeringer, indtil han selv måtte i eksil.

I de første uger efter kuppet spillede Juntaen til Nationens Frelse en afgørende rolle. Den bestod udelukkende af højtstående, politisk moderate officerer. Men parallelt med juntaen arbejdede en anden komité bestående af syv politisk radikale medlemmer af den gruppe af yngre officerer, der aktivt havde gennemført kuppet. Carvalhos folk.

Højrekup

Spørgsmålet om afviklingen af kolonierne skabte hurtigt splid mellem MFA-officererne og Spínolas junta. Carvalho og MFA gik ind for en hurtig opløsning af forbindelsen med kolonierne. De ville have tropperne hjem-

»Vi ville et direkte demokrati fra bunden til toppen i samfundet. Uden politiske partier«

OTELÓ SARAIVA DE CARVALHO
Revolutionshelt
- i dag forretningsmand

kaldt, mens Spínola ville gå gradvist til værks og indføre begrænset autonomi inden for en portugisisk føderation. Og selvom Spínola nød stor popularitet i vide kredse af befolkningen, stod han svagt inden for MFA. De radikale yngre officerer mente, at han kun gik halvhjertet ind for revolutionen.

Gradvist, men utvetydigt, fremtrådte MFA som landets egentlige magthavere. De tilsidesatte gang på gang Spínolas beslutninger. Gruppens mest magtfulde våben var en eliteslagstyrke på 5.000 mand, COPCON, bestående af faldskærms tropper, marinesoldater og kommandoenheder. Den blev dannet i juli 1974 med Carvalho som chef, og dens mission var formelt at styre poli-

NELLIKEREVOLUTIONEN. Der er et før og et efter Portugal i vore hjerter. Ligesom der er et før og et efter Vietnam, et før og et efter Muren. I dag er det 25 år efter revolutionen i Portugal. Dette er historien om en drøm om et andet Europa, om en anden verdensorden. Det er historien om soldaten, der ville give al magten til folket, om politikeren, der i socialismens navn rullede revolutionen tilbage og banede vejen for et borgerligt demokrati, om godset Cravos Vermelhos, De Røde Nelliker, der oplevede alle revolutionens op- og nedture. Og det er ikke mindst historien om den danske socialist, der nu er godsejer på stedet.

tiske uroligheder på et tidspunkt, hvor politiet var sat ud af kraft som ordenshåndhævere.

Men COPCON blev hurtigt Portugals vigtigste magtpolitiske instrument i revolutionens første fase, og den blev kontrolleret af radikalt venstreorienterede officerer. Som året skred frem bevægede Portugals politiske liv sig stødt mod venstre. Kommunistpartiet fik mange af sine folk anbragt i nationale og lokale embeder, og partiet styrkede sin stilling i fagforeningerne. Flere af de venstreorienterede officerer begyndte at arbejde tæt sammen med kommunisterne.

I marts 1975 forsøgte Spínola et modkup. Det slog fejl, og han måtte flygte ud af landet. Som svar på højrefløjens kupforsøg opløste de radikale officerer Juntaen til Nationens Frelse og erstattede den med et Revolutionsråd, landets mest magtfulde regeringsorgan. Rådet var ansvarligt over for et parlament bestående af 240 radikale militærpersoner. De Væbnede Styrkers Forsamling.

Nu gik det stærkt. Revolutionsrådet handlede resolut.

Den varme sommer

Snart skyllede en bølge af nationaliseringer over landet. Banker og større virksomheder stod i første række. Så fulgte den varme sommer. På landet - navnlig i Alentejo-provinsen i syd - besatte jordløse landarbejdere de godser, de arbejdede på.

Over én million hektar blev konfiskeret og omdannet til kollektive landbrug. I nord derimod, hvor de fleste landbrug var små og blev drevet af ejerne, dannede bønderne forsvarsgrupper mod de revolutionære, og flere kommunistiske partikontorer blev brændt ned. Landet var på vej ud i anarki.

USA og mange vesteuropæiske lande så bekymret til fra sidelinien. Udsigten til at NATO-landet Portugal skulle blive overtaget af marxist-leninister var ikke ligefrem USAs udenrigsminister, Henry Kissingers, yndlingsdrøm. Som politisk signal med en vognstang sendte Kissinger en ny ambassadør til Portugal: Frank Carlucci. En mand, der havde været udstationeret i Chile under det blodige militærkup 1973.

Carvalho blev rasende. Uden sans for diplomatisk finesse udtalte han offentligt, at han ikke kunne garantere for Carluccis sikkerhed. En begivenhed, der kølede den politiske temperatur mellem USA og det nye Portugal ned i nærheden af frysepunktet.

»Havde jeg været premierminister, ville jeg have givet ham 48 timer til at forlade landet«, siger Carvalho i dag. Jeg var sikker på, at han var blevet sendt til Portugal for at iscenesætte et kup, der skulle være et skoleeksempel på, hvordan en venstre-revolution mislykkedes. Vi skulle være en slags vaccine mod socialistiske kup andre steder, f.eks. i Italien. Manden var jo trænet til den slags, og

det er vel heller ikke noget tilfælde, at han senere blev chef for CIA.

Venstrekup

Kissingers signal blev opfanget af de moderate officerer, der hele tiden havde været i flertal, men tavse. Nu vejrede de morgenluft og krævede mere indflydelse. I august 1975 udsendte en gruppe officerer, der kaldte sig De 9s Gruppe et manifest, som anbefalede en form for alliancefri socialisme på linie med de skandinaviske socialdemokratier.

Carvalho så revolutionen løbe af sporet, sin drøm forsvinde som et fatamorgana. »De 9 standsede revolutionen, fordi de var bange for en virkelig højre-revolution«, siger Carvalho, mens hænderne laver dramatiske streger i luften. »De ville for enhver pris undgå en åben konflikt, en borgerkrig. Men jeg mener, at deres frygt var overdrevet. De overvurderede faren. De brugte kommunistpartiet som skræmmebillede. Det var bluff. Men jeg må se i øjnene, at der var mange officerer, der ikke ville en socialistisk revolution. De ville have et almindeligt vesteuropæisk demokrati«.

Drømmen

Hvad var det så for et samfund, Otelo og hans officerskammerater drømte om?

»Vi ville et direkte demokrati fra bunden til toppen i samfundet. Uden politiske partier«, siger Carvalho.

I august 1975 vedtog vi også et manifest. Den dag i dag betragter jeg det stadig som min bibel: alliancen mellem de væbnede styrker og folket. Det var et dokument, som med klarhed definerede et samfund, jeg stadig tror, er det eneste rigtige, nemlig en stat baseret på folkets magt. Jeg ville give magten til folket. På den måde vil det altid være personer og ikke partier, der er på valg«.

Men Carvalhos manifest skabte stor modstand. Frem til 21. november 1975 forsøgte han energisk at føre det ud i livet. Men fire dage senere deltog han i Revolutionsrå-

det for sidste gang. Forelagt De 9s Resolution bad han om sin afsked og om at blive degraderet til major, hans rang, da revolutionen begyndte. I mellemtiden var han blevet forfremmet til firstjernet general og næstkommanderende i generalstaben for de væbnede styrker. Præsidenten og formanden for Revolutionsrådet, general Costa Gomes, nægtede først at modtage hans afskedsbegæring, men Carvalho fastholdt sin beslutning.

Et par dage senere iværksatte faldskærmstropper og forskellige hærenheder fra Lissabon, Carvalhos enheder, et militærkup. Det blev mødt med et velorganiseret modkup 25. november 1975. Oberst António dos Santos Ramalho Eanes, den senere præsident, erklærede landet i undtagelsestilstand. Oprørerne blev omringet og tvunget til at overgive sig. COP-

det efter 18 måneders tumult. Nellikerevolutionen var død.

Eftertanke

I bagspejlet mener Carvalho, at det var en stor fejl, at han trak sig tilbage. Men som militærmand kunne han ikke forsvare at fortsætte. Der var ikke længere den indre sammenhæng i de væbnede styrker, der kunne redde revolutionen. Polariseringen mellem højre og venstre blandt officererne var for markant. I dag tænker han med bitterhed på, at han kunne have opnået stor indflydelse og arbejdet for sine

idealer, hvis han var blevet som næstkommanderende for generalstaben.

For Carvalho er der ingen tvivl om, at Socialistpartiet, PS, var et instrument for amerikanerne, og at partiet modtog betydelig økonomisk støtte fra USA. Men han kunne ikke drømme om at kalde Soares for en forræder af den grund.

»Jeg støttede ham allerede i 1969, da han sad i en kommission, som skulle fremskynde indførelsen af demokrati i Portugal. Nej, forræder var han aldrig. De 9 var heller ikke forrædere, de ville bare en borgerlig revolu-

Nellikerevolutionen og Portugal

- 25. april 1974: Militærkup vælter 40 års diktatur.
- 25. november 1975: Nellike-revolutionen er slut.
- 25. april 1976: Portugal får ny forfatning, som foreskriver en overgang til socialisme. Mário Soares danner første civile mindretalsregering.
- 1980: Aliança Democrática, en borgerlig alliance kommer til magten og begynder at revidere forfatningen.
- 1983: Soares danner regering sammen med Socialistpartiet, PDS. Et økonomisk kriseprogram kaster landet i strejker og demonstrationer. Koalitionen bryder sammen.
- 1985: Socialdemokraten Cavaco Silva danner regering på et program, der kræver overgang til fri markedsøkonomi.
- 1986: Portugal optages i EU, og Soares vælges til landets første civile præsident i 60 år.
- 1987: Cavaco Silva (PSD) danner første flertalsregering siden 1974. En gentagelse af hans mandat i 1991 sikrede med Socialistpartiets medvirken - at forfatningen kunne revideres og nationaliseret ejendom kunne privatiseres.
- 1991: Mário Soares genvælges til præsident.

■ I dag er Portugal et af EUs små mirakler. Milliardinvesteringer i infrastruktur og landbrug har båret frugt. Portugal kan i dag bryste sig af en stærk økonomi med faldende inflation (2,3 pct.), stigende vækstrate (3,3 pct.), lav arbejdsløshed (7 pct.) og et faldende finansunderskud. Kun statistikken over trafikulykker skæmmes billedet.

■ Befolkning: 9,9 millioner.
■ Areal: 92,392 kvadratkilometer.

■ Præsident: Jorge Sampaio (siden 1996).
■ Premierminister: Antonio Manuel de Oliveira Guterres, PS, (siden 1995).
■ Parlament: 230 pladser på valg hvert fjerde år. Ved sidste valg fik: PSD, Socialdemokratiet: 34 pct., PS, Socialistpartiet: 43,8 pct., CDS/PP, borgerlige 9,1 pct., CDU, koalition af venstrepartier, inklusive kommunisterne, PCP, 8,6 pct.

CON blev opløst, Carvalho og 200 andre radikale officerer blev arresteret.

De venstreorienterede officerers sidste forsøg på at dreje udviklingen i deres retning var slået fejl. Euforien var slut, hverdagen meldte sig og folk vendte tilbage til arbej-

tion. Soares var en helt. Ganske enkelt, fordi han hele tiden holdt sig til det, han stod for. Man kan måske kalde ham en forræder over for socialismen. Han lagde socialismen i skuffen og gennemførte en borgerlig revolution.

002	Hans Kristian Olsen	Jens Kofoedsgade 2.4.tv.	1267 København K	33 13 62 04
004	Bruno John Nielsen	Boesvej 1	8660 Skanderborg	86 57 73 82
009	John Christensen	Hornemansgade 3	2100 København Ø	39 29 18 54
010	Martin Jespersen	Guldbergs Plads 10.2.	2200 København N	35 39 17 77
011	Ole Leonardo Pedersen	Dageløkkevej 44	3050 Humlebæk	49 19 42 14
012	Niels Gudme	Na Nai Road 53/11-Phuket-	Patong Beach Thailand	
013	Per Midholm	Gl. Vartovvej 25 A	2900 Hellerup	39 61 74 04
014	Maiken Kløvedal	Sømærkevej 40	7752 Snested	97 93 89 99
015	Merete Pedersen	Hundborgvej 15	7100 Thisted	97 92 11 15
018	Jens Tessing	Askø Møllevej 11	4930 Maribo	53 91 00 31
020	Karin Nielsen	Ledavej 89	9210 Ålborg SØ	98 14 61 66
035	Otto Pedersen	Sukuma Museum/Mwanza. Bajora	POB 76, Tanzania	
038	Anne Marie Schmidt	Mariendalsvej 34 A .2.tv.	2000 Frederiksberg	38 87 77 79
040	Hanns Schmidt	Brigadevej 38	2300 København S	32 54 43 80
046	Erna Boel	Havreholmvej 31	3100 Hornbæk	49 70 34 85
051	Peter Kitnæs	Magistervej 44.3.th.	2400 København NV	40 40 40 29
053	Gerhard Krohn	Rungsted Strandvej 199 B	2960 Rungsted Kyst	45 76 14 78
057	Erling Krohn	Rosenørns allé 50.1.tv.	1970 Frederiksberg C	35 39 82 55
069	Finn G. Christensen	Fuglsang Allé 116	2700 Brønshøj	38 28 45 38
070	Bruno Nilsson	Kyrkbacken 144S	26013 Sankt Ibb 0046	41 87 23 33
072	Oscar Rene Fieve	Kullingsgade 30	5700 Svendborg	62 21 76 61
073	Marianne Haalck Agner	Chr. Richardsvej 6.3.th.	1951 Frederiksberg C	35 39 49 65
075	Margit Gro Haxthausen	Heisesgade 34	2100 København Ø	39 20 15 49
076	Thomas L. Pedersen	Baggesensgade 13.1.tv.	2200 København N	35 39 02 75
079	Birgitte Carlsen	Dageløkkevej 44	3050 Humlebæk	49 19 42 14
081	Jesper L. Pedersen	Halmtorvet 4.5.th.	1700 København V	33 23 63 55
084	Steen Qvist	Helleruplund Allé 8	2900 Hellerup	39 62 62 21
086	Yvonne Furlung	Bådsmandsstræde 43	1407 København K	32 95 71 66
091	Ellen Widding	Freundsgade 20	1771 København V	33 21 79 23
093	Sara Zedeler	Kirkevolden 14 - Gjerrild	8500 Grenå	86 38 45 40
098	Marianne Selsmark	Stationsvej 14	3050 Humlebæk	49 19 47 98
099	Kurt Jacobsen	Lille Solhøjvej 5 A	2640 Hedeusene	43 52 86 12
100	Ingrid Greve	Rorupvej 23, Boks 15	4320 Lejre	46 48 01 00
101	Karin Rasmussen	Østre Farimagsgade 87.5.	2100 København Ø	35 26 86 86
102	Mitzi Gaard	Majdal 6	2770 Kastrup	32 51 98 04
103	Arne Johansen	Ågerupvej 23, Ågerup	4000 Roskilde	46 78 71 32
104	Merete Tolsing	H.C. Lumbyesgade 67	2100 København Ø	39 29 80 61
105	Kathrine Carlsen	Gl. Banegårdsvej 22.1.	3000 Helsingør	49 26 25 02
106	Vagn P. Andersen	Sundevedsgade 13.4.tv.	1751 København V	33 24 13 31
113	Michael Zedeler	Åboulevard 12	2200 København N	35 24 19 99
114	Kari Ruud	Bjørnssonsvej 45 A .2. sal	2500 Valby	36 16 39 32
117	Niels Tessing	Prinsessegade 55	1422 København K	32 57 64 48
119	Joao Galamba	St. Kongensgade 67.3.tv.	1264 København K	33 11 14 69
121	Margita Petersen	Bådsmandsstræde 43	1407 København K	32 95 35 56
122	Birthe Sørensen	Frederiksborggade 46.2.tv.	1360 København K	33 15 03 48
123	Lars Kjærsgård	Rosavej 7	2930 Klampenborg	20 80 05 01
124	Bente Elkjær	Hornemansgade 3	2100 København Ø	39 29 18 54
125	Carlos Bebeacua	Hulgårdsvej 72	2400 København NV	38 33 69 95
126	Mogens Thomas Wulff	Vesterbrogade 17	3250 Gilleleje	48 35 49 04
127	Hanne Sunke	Søgårdsvej 6 A.1.th.	2860 Gentofte	39 69 29 49
128	Inge Bjarkow	Italiensvej 43.1. sal	2300 København S	32 59 62 59
131	Helga Berg	Mariehøj 264	2990 Nivå	42 24 24 18
132	Jørgen Fenger	Højvænget 10	3000 Helsingør	49 26 20 00
135	Marianne Wiizon	Guldbergs Plads 10.2.th.	2200 København N	35 39 17 77
136	Jytte Lykkegård	Jespersvej 161 B	3400 Hillerød	42 26 96 90
137	Birgit Løvgreen	Asylvej 16	7700 Thisted	97 92 69 87
138	Mette Barsø	Bådsmandsstræde 43	1407 København K	32 95 14 07
139	Antonio L.V. Pilar	Av.Cons.Barjona de Freitas 9	1500 Lisboa 00351	17 78 89 53
140	Francisco Pires	Mikkel Vibesgade 1.st.tv.	1417 København K	32 57 27 33
141	Elise Bjerring	Åmosevej 13	4450 Jyderup	59 27 70 79
142	Henrik Møller	Nebelvej 2	7160 Juelsminde	20 63 04 00

A-gruppen: Koordinator: Mette Barsø (138) - Kasserer: Mogens Wulff (126) - Nye medlemmer: Ingrid Greve (100) - Portugal kontakt: Francisco Pires (140) - Gruppekontakt: Martin Jespersen (10) - Suppleant/medlemskontingenter: Birgitte Carlsen (79).

Gr. f. fysisk planlægning: Hans Chr. Olsen (2) - Nardo (11) - **Quintaophold:** Marianne Agner (73)

Landskabsgruppen: Inge Bjarkow (128) - formand - **Inventargruppen:** Anne Marie Schmidt (38) - formand

Sportsgruppen: Jesper Pedersen (81) - formand

Revideret 16. september 1999

Bladgruppen: Kari Ruud (114) - Hanne Schmidt (40) - John Christensen (9)